

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 2575/15

לפני: כבוד השופט ע' פוגלמן
כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט צ' זילברטל

העותרים: 1. רפת בערבה בע"מ
2. קונוז סנטר בע"מ
3. עו"ד מוסא נעים

נגד

המשיבים: 1. נציב מס הכנסה
2. משרד המשפטים פרקליטות המדינה,
המחלקה הפיסקאלית

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בשם העותרים: עו"ד נעים מוסא
בשם המשיבים: עו"ד יורם הירשברג

פסק-דין

השופט י' עמית:

עתירה זו עניינה בבקשת העותרים כי נורה למשיבות לשנות את החלטתם ולהטיל על העותרים תשלום כופר כספי חלף ההליך הפלילי המתנהל נגדם בבית משפט השלום בחיפה. כן מבוקש לעכב את הדיון בתיק נושא כתב האישום עד להכרעה של מנהל מס ערך מוסף בסוגיה שמונחת לפניו בעניינם של העותרים.

1. העותר 3 היה מנהלה הפעיל של העותרות 1 ו-2 (להלן: העותר). ביום 29.11.2011 הוגש כתב אישום נגד העותרים המייחס להם עבירות בגין אי הגשת דו"חות שנתיים של העותרות 1 ו-2 במועד, לפי סעיפים 216(4) ו-224א לפקודת מס הכנסה (נוסח חדש) התשכ"א-1961 (להלן: הפקודה). ביום 17.2.2013 הגיש העותר לרשות המיסים בקשה להמיר את כתב האישום בכופר. בבקשה טען העותר כי במסגרת סכסוך עסקי עם לקוח, הורה בית המשפט לרו"ח של העותרות שלא לעמוד בקשר עם הצדדים, כך שנמנע מהעותרות להגיש את הדו"חות במועד, אך משתם הסכסוך הוגשו הדו"חות והוסר המחל.

ביום 18.2.2013 נדחתה הבקשה על ידי המשיבה 1. זאת, מהטעם שחלק מהדו"חות נושא כתב האישום טרם הוגשו, ואף דו"חות נוספים שהספיקו להשתלם מאז הגשת כתב האישום לא הוגשו ולא שולם קנס מנהלי שהוטל על חברה אחרת שבשליטת העותר. עוד צוין, כי קיים תיק חקירה במסעך מוסף לגבי העותר והעותרת 2, שטרם נתקבלה בו החלטה.

העותר הגיש מספר בקשות נוספות להמרת כתב האישום בכופר, ואלו נדחו על ידי המשיבה 1. ביום 26.8.2014 הגיש העותר בקשה לעיכוב הליכים ליועץ המשפטי לממשלה, שנדחתה על ידי המחלקה הפיסקאלית במשרד המשפטים (להלן: המשיבה 2).

2. מכאן העתירה שלפנינו בה טוען העותר, בין היתר, כי הוסרו כל המחדלים בגינם הוגש כתב האישום ואין מניעה להמירו בכופר כספי; כי אי המרת כתב האישום בכופר כספי תפגע באפשרותו להתמנות כדירקטור בחברה ממשלתית; כי העבירה של אי הגשת דו"חות המיוחסת לעותרים היא עבירה טכנית; כי הסיבה היחידה בגינה מסרבים המשיבים להמיר את כתב האישום בכופר כספי היא החקירה שהתנהלה נגדם בנוגע למסעך מוסף, חקירה שאין לה כל היבט פלילי וממילא אינה קשורה לכתב האישום שהוגש נגד העותרים. עוד מוסיף העותר וטוען כי לא ניתן לו יומו בפני הוועדה המוסמכת האחראית על בקשות מסוג זה וכי "בקשות מסוג זה נידונות כל יום בפני הוועדה ובמצב הרגיל מומר כתב האישום בכופר בגין עבירות אלה כדבר שבשגרה".

3. המשיבות סבורות כי דין העתירה להידחות על הסף מחמת קיומו של סעד חלופי. לגופם של דברים, טוענות המשיבות, בין היתר, כי הטעם העיקרי לדחיית הבקשות הוא הזמן הרב שחלף ממועד הגשת כתב האישום ועד למועד הגשת הדו"חות, והעובדה שבמהלך אותה תקופה בה היה תלוי ועומד כתב האישום, לא הגישו העותרים דו"חות נוספים במועד. העותרים ניאותו להגיש חלק מהדו"חות רק לאחר שהמשיבה 1 קבעה להם שומות "בהיעדר דו"ח" ומציינות כי גם לשבעה

דיונים שנקבעו לעותר לבירור ההליך בעניינו הוא לא טרח להתייזב, דבר שהוביל להוצאה של צווי הבאה נגדו.

4. דין העתירה להידחות על הסף בשל קיומו של סעד חלופי העומד לעותרים במסגרת ההליך הפלילי המתנהל נגדם. לא אחת נפסק כי הערכאה הדיונית הפלילית מוסמכת לדון לא רק בטענות המכוונות באופן ישיר כלפי האישום הפלילי אלא גם בהשגה על חוקיות התנהלותן של רשויות המינהל עובר להגשת כתב האישום (ראו, בג"ץ 7731/12 י.ב. ורד הכרמל בע"מ נ' מדינת ישראל בפסקה 4 והאסמכתאות שם (14.1.2013)). טענה המכוונת כנגד החלטת הרשויות לנקוט בהליך פלילי בגין עבירות מס, חלף הטלת כופר כספי, באה אף היא בגדרו של כלל זה (ראו, שם וכן ראו בג"ץ 5824/12 ד"ר יונה בן יעקב נ' ועדת הכופר שליד רשות המיסים (13.11.2012)).

העתירה נדחת אפוא על הסף. אין צו להוצאות.

ניתן היום, כ' בסיון התשע"ה (7.6.2015).

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט